चन्द्रखाइं। इति हेमचन्द्रः॥ मयूरपुच्छेर चाँद

इति भाषा।

श्चित्रमा, स्ती, (श्चर्डं चन्त्रस्य, श्वर्डचन्त्र + टाप्।) क्रायानिवत्। इत्यमरः ॥ काल तेउड़ी इति भाषा। श्चर्डचन्त्रिका, स्ती, (श्वर्डचन्त्र + सार्घे कन्, इसी श्वत इन्ते टाप्।) कर्यास्तीटालता। इति राजनि-र्घराटः ॥

चर्डचे। जनः, यं, चुडचे। जनः। इति इ। रावजी ॥ काँचली इति भाषा।

बर्डनाज्ञवी, स्त्री, (बर्ड नाज्ञ्याः ।) कावेरी नदी। इति हेमचन्द्रः ॥

षार्क्षतिक्तः, पुं, (चार्कः चलम्पूर्णस्तिक्तः ।) नेपाल-निम्यः। इति राजनिर्घेग्टः॥ (नेपालनिम्बश्रव्दे-ऽस्य गुवा वक्तवाः॥)

षर्जनारीमः, एं, (चर्जाके या नारी पार्व्वतीकपा तस्या र्रमः।) भिवः। इति मध्यरह्नावली ॥ तस्य धानं यथा,—

"नीलप्रवासक्तिरं विस्तितिनेनं पाण्णार्योत्मलकपालकण्रुलहस्तं। सर्वास्त्रिक्षेत्रमनिण्यं प्रविभक्तभूषं वासेन्द्रवद्वमुकुटं प्रयमामि रूपं"॥ इति तन्त्रसारः॥

चर्डनारीश्वरः, पं, (चर्डाक्वे या नारी तस्या ईश्वरः।) उमामनेश्वरः। सच शिवः। यथा विष्णुधर्मोत्तरे। "चरमी नवमीयुक्ता नवमी चार्रमीयुता। चर्डनारीश्वरपाया उमामानेश्वरी तिथिः"॥ इति तिथादितत्त्वं॥ चिप च।

"बनेग्रः सर्वसोमग्रस्तया नाङ्गुनिदास्कौ। बर्द्धनारीश्वरस्रोमाकान्तसामादिदाखनी" ॥ इति तन्तसारे शिवमन्ते श्रीकरणादिन्यासः॥॥॥

चस्य मन्तादिकं यथा,-"बामसंवर्त्तकादित्यरानिली षष्ठविन्द्रमत्। चिन्तामिशिरिति खातं वीजं सर्वसम्दिदं"॥ अपीरेषः । संवर्त्तकः च्वतारः । आदित्वो मकारः। र रेमः। चनिला यकारः। चौ खरूपं। षष्ठसर जनारः॥ प्रपञ्चसारे। "धनलकयमरेष-प्राग्यस्यान्तवामञ्तिहिमर्चिखर्छेर्मस्रिता म-न्त्राजः"। इति वचनात् रेष एव न तु वक्रारः। रं र सं मं रं यं यं खें। इति मनाः। अस्य पूजा प्रातः क्रावादिश्वेवातापीठमनानां विन्यस्य ऋष्यादिन्यासं कुर्यात्। यथा शिर्सि कारयपाय ऋषये नमः । सुखेऽनुष्ट्पृक्न्द्से नमः । इदि अर्डनारीश्वराय देवतायै नमः। ततः कराष्ट्रन्यासी कुर्यात्। रं खङ्ग्छाभ्यां नमः। कं तर्जनीभ्यां खादा । वं मध्यमाभ्यां ववट् । मं व्यनामिकाभ्यां ऊँ। रंकिनिष्ठाभ्यां वीषट्। यं करतलएकाभ्यां फट्। एवं इदयादिष् । तथा च निबन्धे। "रेपादिखञ्जनैः षड्भिः कुर्यादक्रानि

' नीलप्रवासर्वाचरं विनसिन्नेचं पाशास्त्रोत्मनकपालकप्रकृत्वकः। स्वर्जाम्बिक्षश्रमनिशं प्रविभक्तभूषं

षट्कमात्"। तता धार्ग।

वालेन्द्रवस्युकुटं प्रयामामि रूपं ॥
एवं ध्याला मानसः संपूच्यार्धस्यापनं क्रला
श्रैवाक्तपीठपूजां विधाय प्रनधांलावाइनादिपद्यप्रव्याञ्जलिदानपर्यन्तं विधाय खावरयपूजामारभेत। यथा। केश्ररेव्यमादिकायेषु मध्ये दिन्तु
च रं इत्यादिना बड़्ङ्गानि पूज्येत्। ततः पत्रेषु
पूर्व्यत् द्रवभादीन् पूज्येत्। पत्राग्रेष पूर्व्यादितः
बाद्यीं माहेश्वरीं कौमारीं वैद्यावीं वाराहीं
इन्द्रायीं चासुखां महालच्चीच पूज्येत्। तदहिरिन्द्रादीन् वचादींच संपूज्य धूपादिवसर्जनान्तं
कम्मे समापयेत्॥ खस्य प्रस्कर्यां लच्चजपः।
तथा च।

"जन्मकं जपेन्नन्तिम्सं मन्ती विचिन्तयन्। खयनं मध्राविकौर्ज्ज्यात्तिंततस्तुनैः"। इति तन्त्रसारः॥

खर्डपारावतः, पुं, (खर्डेन खर्न्नेन पारावत इव।) चित्रकारक्षयोतः। तित्तिरिपची। इति मेदिनी॥ खर्डमायावः, पुं, दादश्यरिकचारः। इति हेम-चन्दः॥ वारोनरि चार इति भाषा।

यर्डरानः, एं, (यर्डं रानेः, यर्डं नएंसक्तिस्थेकदेशी समासः, यहःसर्वेकदेशसंख्यातप्रख्याच
रानेरिति समासान्तोऽच्प्रवयः,राव्यक्षाहा एंसि
इति नियमात् एंक्वम्।) राव्यक्रभागः। दुइपहर
रानि इति भाषा। तत्पर्यायः। निश्रीषः २।
इत्यमरः॥ निसम्पातः ३ व्यवसराचयः ४। इति
श्रव्यस्तावनी॥ सप्तननः ५। इति जटाधरः॥
राव्यस्ममुक्तः। स तु रानिमध्यस्यह्यात्मकः।
सम्पृणीर्द्वरानोऽप्ययं। महानिश्रा। सा तु सादेपहरानन्तरं सार्द्वदतीयप्रहरपर्यंन्तं। इति
स्रातः॥

("मध्यन्दिनेऽर्डरात्रे च श्राद्धं भुक्ता च सामिषम्"। "मध्यन्दिनेऽर्डरात्रे वा विश्वान्तो विगवसामः। चिन्तयेद्धमंत्रामार्थान् सार्द्धं तैरैक रव वा"॥ इति मनुः।)

षर्डचंः, यं, क्षी, (षर्डं ऋषः समासान्तः धच्-प्रवयः।) बर्डऋक्। ऋष्गमकवैदिकमन्तार्ड-भागः। श्वमरः॥

बर्डनचीहरिः, एं, (बर्ड नच्या बाकारे, बर्ड च हरेः, तादृशी हरिः।) विद्युः। यथा। गौतभीये,—

"ऋषिः प्रजापतिष्कन्दो गायन्त्री देवता एनः । खर्द्धनाद्मीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन बडुप्रकं" ॥ खस्य मन्त्रादि यथा,—

"तारं नमः परं ब्रयावरी दीर्घसमन्तिती। पवनोणायमन्त्रीऽयं प्रोक्षी वसन्तरः परः"॥ स्वस्य पूजाप्रयोगः। प्रातःक्षत्यादिसानान्तं कम्मे कत्वा पूजामस्हपमागत्य वैस्थवानमनं कुर्यात्। तद्यथा गौतमीये,—

"केम्रवादीस्त्रिभः पोला दाश्यां प्रचालयेत् करौ। दाश्यामोस्त्रे दिवन्मृन्य दाश्यां म्हन्यान्मुखं ततः ॥ स्केन इन्तं प्रचान्य पादाविष तथैकतः। संप्रोक्षेकेन मूर्जनं ततः सङ्गर्भवादिभिः॥ षास्यनासाज्ञिक्षां स्व नान्युरक्तं भुजौ क्रमात्। स्पृषेदेवं भवेदा चमनच्च वैष्णवान्वये ॥ एवमाचमनं क्रता साच्चाद्वारायका भवेत्' ॥ केश्ववादयक्तु केश्व-नारायक्य-माधव-गाविन्द-विष्णु-मधुस्दन-चिविक्स-वामन-श्रीधर-इषी-केश्य-पद्मनाभ-दामोदर-सङ्गर्षक-वास्देव-प्रद्युद्धा-निरुद्ध-पुरुषोत्तमाधोत्त्रज-न्द्रसंच्याव्ययक्त-जनार्द्ना-पेन्द्र-इरिविष्णवः॥वाक्यन्तु चोम् केश्ववाय नमः। इत्यादि। तथा च।

"स चतुर्थिन मे। उन्ते च नाम मिर्विन्य चेत् सुधीः"
ततः सामान्यार्थ्यादिमाहकान्यासान्तं कमी विधाय के प्रवकी त्यादिन्यासं कुर्यात्। चत्य ऋष्यादिन्यासः। शिर्सि प्रजापतये ऋषये नमः। मुखे
गायजी च्हन्दसे नमः। इदि चर्ड कच्ची हरये
देवताये नमः। ततः कराष्ट्रन्यासौ। श्रीं चषुस्वादि। तथा च गौतमीये।

"ऋषिः प्रजापतिञ्बन्दो गायची देवता पुनः। चर्डलच्यीहरिः प्रोक्तः श्रीवीजेन बङ्क्तवं"॥ ततो ध्यानं।

"उद्युत्यद्योतनञ्चतर्वाषं तप्तहेमाददातं पार्यं दन्दे जनधिसतया विश्वधात्या च जुरुं। नानारलोक्षसितविविधाकत्यमापीतवस्तं, विष्णुं वन्दे दरकमनकौमादकी चक्रपाणिं"। इत्यादि। इति तन्त्रसारः॥

षर्देवीचर्या, सी, (चर्दमसम्पूर्धे वीक्तयम्।) धरा-प्रदर्भने ॥ कटाचः । इति हेमचन्द्रः ॥

षर्द्रशनं, की, (चर्डमसम्पूर्णमणनं भोजनं, षर्द्ध + षण् + स्पुट्।) चर्द्धाणनं। चर्डभोजनं। इति प्रस्टरज्ञावली॥

खर्द्धसफरः, पुं, (खर्कः सफरः।) चुद्रमास्यविश्वेषः। दाँ जिका माहः इति भाषा। तत्पर्यायः। दखः-पानः २। इति हारावनी॥

षर्जे हारः, पुं, (ऋध-राजी + खन्, षर्जः सम्प्रज्ञः हारः।) चतुःषष्टियरिकहारः। इत्यमरः॥ चौ-षट्टिनरि हार इति भाषा।

चर्डा प्रनं, की, (चर्डमसम्पूर्ण मधनं भोननं, चर्ड + चप्र + स्पृट्।) चर्डभोजनं। इति प्रब्दरत्नावनी। चर्डासनं, की, (चर्डमासनस्प।) खेश्वरानं। चतुर्-सनं। इति धरियाः॥ (उपनेग्रनार्थमासनार्डदान-रूपः खेश्चल्रकः सम्मानभेदः। यथा,—

"खर्डासनं गोनभिरीऽधितछौ"। इति रघु-वंशे। "मम हि दिवीनसां समज्ञम् खर्डा-सनापविश्वतस्य"! इति शाकुन्तने।)

चर्द्वेन्दुः, एं, (धर्द्धमिन्दोः।) चन्द्रार्द्धभागः। गत्त-इत्तः। नखचित्रं। चित्रप्रीष्ट्यायेशन्यशुनिया-जनं। इति मेदिनी॥ चर्द्धचन्द्रनायः। इति हेमचन्द्रः॥

षद्भीत्यः, पं, (षद्भस्य सम्बद्धः प्रव्यस्य उदया यत्रा) यागविश्वेषः । सः च रिववारकतीषातत्रवसा-नत्त्रत्रेशुक्का चेत् पौषभाषयोरमावास्या स्थात्तदा भवति । यथा । पास्रासनिर्धायस्ते ।